the Oriental ones; only it was obferved, that thofe Diamonds that lay more fuperficially, and expofed to the Air and Sun were more fcurfy, and by Confequence loft more by polifhing than the other.

SIR,

Your moft obliged humble Servant,

Jacob de Sarmento.

IV. *Viri Celeberrimi* Johannis *Marchionis* Poleni, *R. S. S. ad virum Doctiffimum* Jacobum Jurinum, *M. D. R. S. S.* Epiftola, *qua continetur* Summarium Obfervationum Meteorologicarum *per fexennium* Patavij *habitarum.*

JAM ante viginti ferme annos coeperam Meteorologicas Ephemerides ex obfervationibus meis, hic Patavij, confcribere; plures tamen in adverfariis meis inerant lacunae (varias ob cauffas, praefertim quod faepe ab urbe abeffe cogerer) visâ autem *Invitatione tuâ*, Ornatiffime Vir, *ad Obfervationes Meteorologicas communi confilio inftituendas*, quam Londini Anno hujufce feculi vigefimo quarto edidifti, rem inpofterum diligenter curare inftitui ad exemplar, quod eâdem in Invitatione dedifti; domefticamque fedulam

dulam vicariam operam instruxi; ne, si abessem, filum observationum unquam abrumperetur.

Praecipua eorum, quae observavi, conjuncta atque inter sese comparata in Epistola hâc reperies; quorum multa ad normam praeceptorum, ex tuâ Invitatione proficiscentium exarata sunt. Observationum autem reperies collationem, quoad pertinet ad Naturalem Aeris Historiam; quemadmodum Tu consilio optimo praecepisti: Theoremata vero observationibus iisdem haudquaquam inaedificavi. Persuasum etenim mihi est, perperam agere Architectos, qui Aedificia inchoant, antequam satis materiae ad aedificandum praesto sit; atque ita etiam ad physica systemata condenda, nimium agi periculose, si haec incipiantur, et tamen desit tanta observationum copia, quanta veritati firmandae sufficiat; porro vel in his materiam deficere, plane est dicendum. Praestat itaque observationes congerere, quarum usus aliquando fortasse prodibit. Atque erit sane perutile, tum meteororum novisse historiam; tum etiam, ne in errores incidamus, a certis effectibus ad eorundem caussas posse aliquando conscendere.

Neque tamen me latet, totum hoc observationum genus a nonnullis plane despici, cum vix ulla praesens habeatur utilitas; futura vero et dubia, et valde remota esse videatur. At etiam Posterorum gloriae, atque utilitati litandum est: et sane decet serere arbores, quae alteri seculo prosint: easque saepe serit diligens agricola, quarum aspiciet baccham ipse nunquam. Atque, ut similitudine utamur rei nostrae convenientiore, quis credat quidpiam certi invenisse primos illos Saturniae Stellae contemplatores spatio unius conversionis Stellae ejusdem, hoc est, triginta annorum spa-

tio;

tio; cum Stellam illam aliquando motu ſuo ab occaſu in ortum proficiſci, aliquando ab ortu in occaſum regredi, aliquando fixam veluti eſſe, modo velocem, tardam modo, conſpexere. Pluribus tamen converſionibus tolerantius obſervatis, compertae ſunt certae veraeque leges motuum Stellae illius atque velocitatum. Porro abſit, ut Meteoris tantum tribuam conſtantiae, quantum Stellarum converſionibus tribuendum eſt: at eximias aliquas etiam in illis (ut appellant) regulas pro tempeſtatum atque regionum varietate ineſſe, creatarum rerum omnium harmonia ſumma non ſuadet modo, verum etiam perſuadet.

Et, utcumque tandem ſit, ſatisfaciendum ſane eſt etiam iis, qui plane credunt ex longâ, neque interruptâ obſervationum ſerie poſſe futuris temporibus utiles aliquas cognitiones proficiſci. Et quidem perinde utile erit ſi in meteoris, vel aliquae certae naturae leges, vel perpetuae aliae quaedam naturae variationes, longo temporis tractu, detegentur. Haec autem paullo fuſius ſum perſecutus, ut ex his liquido Tibi appareret, Invitationem tuam a me lubenti animo fuiſſe ſuſceptam; plurimique a me fieri, certâ de cauſsâ, vel hanc partem ſtudiorum, in quae incumbit Illuſtris florentiſſima iſta Regalis Societas fundata ad promovendam Philoſophiam, quam novis jugiter inventis, miroque optimarum artium cultu in dies illuſtrat.

Nunc propius ad rem ipſam accedendo, nonnulla ſubjiciam monita ad res ennarrandas ſpectantia. Itaque in primis animadvertam, in tempore connotando, me diei cujuſque initium a meridie, ut Aſtronomi conſuevere, ſupputaviſſe: Obſervationeſque in Ephemeridum meteorologicarum adverſaria referendas paullo

poſt meridiem inſtituiſſe; niſi quidpiam me aliquando impedivit, aut tempeſtas aliqua a propoſito me illo abduxit.

Veteri autem Stylo in temporibus deſignandis, et in menſuris Anglico Pede ejuſque Partibus, me uſum fuiſſe, inſtitutum meum ſatis declarat. Si qua erunt, enarrationum progreſſu, ad tempus conveniens Novo Stylo, atque ad Gallicam menſuram referenda; de Styli atque menſurae mutatione admonebo.

In menſura nivis, hanc liquefieri curavi; liquatamque ratione eâdem, ac pluviam aquam metitus ſum.

Barometri mei tubulus ſatis amplus eſt, et Vaſis, quo ſtagnans mercurius continetur, diameter eſt ferme vigecupla diametri tubuli: quamobrem aſcendente intra eundem tubulum, et deſcendente mercurio, altitudo mercurij eo in Vaſe tuto poteſt ceu invariata reputari.

Thermometrum meum ex genere illorum eſt, quorum inventio Gulielmo Amontonio, ornamento illuſtri Gallicae Academiae, adtribuitur. Tubulus eſt recurvus deſinens in phialam, cujus phialae pars inferior vivo argento, ſuperior repletur aere; hujuſque dilatatione vel majore, vel minore, pro varia caloris vi, mercurius in tubulo vel magis vel minus attollitur. Quoniam vero tubuli extremitas patula eſt; idcirco oportuit veram Thermometri Altitudinem ex Altitudine mercurij obſervatâ in Thermometri tubulo, Altitudineque mercurij in Barometro, collectis in unam ſummam, componere; inque Ephemerides referre Altitudinem eadem plane ratione compoſitam. Eſt autem Thermometrum meum appenſum ad parietem

cubiculi

cubiculi (in quo vix unquam ignis accenditur) facie unâ ad meridiem, alterâ ad orientem ſolem obversâ: neque enim aptum locum ad ſeptentriones reſpicientem habeo. Thermometri mei phialâ intra glaciem immersâ ſubſidit mercurius in altitudine Dig. 47. Dec. 30. intra vero ebullientem aquam, aſcendit mercurius ad altitudinem Dig. 63. Dec. 10. Porro iiſdem ſemper Inſtrumentis, et ad eandem jugiter plagam conſtitutis uſus ſum.

Perſpicuum autem, ſi opus eſſet, ex modo relatâ et ſuperioribus obſervationibus fieri poſſet; Hyemali rigidiore tempore aerem noſtrum ad frigus aquae glacialis quamproxime accedere (ut alias in Commentariis Regiae Scientiarum Gallicae Academiae An. 1711. pag. 2. obſervatum fuit, ab aere ſuſcipi eundem frigoris gradum, qui nivi convenit) Aeſtivo autem tempore, aeris noſtri teporem ab aquae ebullientis calore diſtare plurimum: at id vel naturae lumine notum eſt, atque manifeſtum.

Ventorum directiones ſingulis diebus adſcripſi; eorum autem vires dumtaxat cum ſatis patentes, majores, vel maximae fuere, numeris 2, aut 3, aut 4, pro magnitudine eorum ſignavi; praetermiſſo zero, ſive malaciae ſigno; et unitate, venti leniſſimi indicio. Ceterum, etiam me ſilente, nemo in hiſce rebus vel mediocriter verſatus non animadvertit; in infima hac prope nos aeris regione ubi Anemometrorum ſedes eſt, ſaepe unum aliquem ventum obſervari, dum in ſuperioribus aeris regionibus alij diverſique venti dominantur.

Poſt haec vero monita, attingendo rem ipſam, ut aquae pluviae, nec non ex fuſa nive collectae, quanti-

tates

tates (ut ferunt summae ex observationibus desumtae, singulis Mensibus convenientes) considerari queant; eas in subjectam Tabellam conjeci.

	1725.		1726.		1727.		1728.		1729.		1730.	
	Dig.	Dec	Dig.	Dec.	Dig.	Dec.	Dig.	Dec.	Dig.	Dec.	Dig.	Dec.
JAN.	0	521	1	355	5	955	4	278	1	085	0	112
FEB.			1	460	1	073	1	050	1	245	2	906
MAR.	0	889	3	168	1	878	4	832	2	902	4	592
APR.	4	019	3	998	0	498	1	419	2	768	1	638
MAI.	3	625	1	368	3	530	3	403	2	634	4	467
JUN.	0	036	2	608	2	476	2	103	3	134	6	205
JUL.	2	297	2	357	2	930	4	016	4	526	2	339
AUG.	5	185	1	268	5	067	5	186	0	578	4	269
SEP.	2	647	2	900	4	164	6	948	3	267	1	090
OCT.	7	104	0	179	6	576	5	163	6	294	5	254
NOV.	3	636	2	277	5	091	6	836	4	186	0	534
DEC.	0	030	2	390	7	169	7	599	2	804	0	894
Sum. totius anni.	29	989	25	328	46	407	52	833	35	423	34	300

Si iidem Menses illorum sex annorum colligantur in unam summam, comperietur ex Tabellâ minimam aquae quantitatem decidisse Mensibus Februariis; quippe quae non excesserit Dig. 7. Dec. 734. Maximam vero Octobribus Mensibus, quae Dig. 30. Dec. 570, aequaverit. Praeterea ex Tabellâ eâdem facile apparet, sicciorem annis aliis fuisse annum 1726, qui dedit aquae Dig. 25. Dec. 328: aliis autem annis humidiorem fuisse Annum 1728, quo collegi aquae Dig. 52. Dec. 833.

Numeros praeterea quantitatum aquae, singulis quae anni Tempestatibus decidit, seorsum collegi;

Tem-

Tempeſtates ita partiens pro quocunque propoſito anno; ut Hyemis initium referrem ad decimam diem Decembris anni praecedentis, et ſic porro ad diem decimam Martij, Junij, atque Septembris Tempeſtatum reliquarum initia conſtituerem. Inventae ſummae, in Tabellâ notatae, ſub oculis poſitae ſequuntur.

	Hyems.		Ver.		Aeſtas.		Autumnus.	
	Dig.	Dec.	Dig.	Dec.	Dig.	Dec.	Dig.	Dec.
1725	0	912	8	167	7	584	13	327
1726	2	815	9	6	7	355	4	999
1727	8	181	5	916	11	875	15	497
1728	11	419	10	752	12	83	20	556
1729	7	470	9	430	6	310	13	617
1730	8	693	8	817	12	818	6	562
Sum.	39	490	52	88	58	25	74	558

Ex quâ Tabellâ proclive eſt noſcere quantitatem aquae pertinentis ad Aeſtatem et Autumnum, ſingulis annis majorem fuiſſe quantitate aquae pertinentis ad Hyemem et Ver.

Quod ſi quantitates ad quamlibet Tempeſtatem pertinentes colligantur in unam ſummam; et deinde hae ſummae conferantur inter ſeſe, facile liquebit, incrementa progredi eodem ordine ac Tempeſtates; ordiendo ab Hyeme; hoc eſt; Quantitatem minimam aquae Hyemis tempore haberi, tempore autem Veris majorem, hanc vero ſuperari ab Aeſtatis tempore, demum Autumnali tempore maximam reperiri.

Notum

Notum autem eſt et pervulgatum, pluviam a decreſcente Barometri altitudine, ſerenitatem vero a creſcente altitudine indicari. Ut igitur aliquo modo explorarem, quantum poſſint indicia illa, ut ex Barometro futurae pluviae anticipata cognitio aliqua habeatur; dies, quibus pluit ſex illis propoſitis annis collegi in varias ſummas pro Ventorum varietate, atque pro incremento aut decremento altitudinis Barometri a Meridie praecedentis Diei ad Meridiem Diei ejus quo pluit. Tabellam autem ipſam ſubjeci.

Decreſcente Barometro a Meridie Diei praecedentis ad Meridiem Diei, quo pluit.		Creſcente Barometro a Meridie Diei praecedentis ad Meridiem Diei, quo pluit.	
Numerus Dierum, quibus pluit.	Ventus qualis erat Meridie Dierum, quibus pluit.	Numerus Dierum, quibus pluit.	Ventus qualis erat Meridie Dierum, quibus pluit.
86	N.	64	N.
61	N E.	41	N E.
33	E.	16	E.
28	S E.	17	SE.
44	S.	21	S.
42	S W.	15	SW.
49	W.	20	W.
35	NW.	17	NW.
378	Summa.	211	Summa

Quâ abſolutâ Tabellâ, miratus profecto ſum inter numeros incrementi decrementique altitudinis Barometri

metri non majorem differentiam interesse quam ea, quae inter 378 et 211 intercedit.

Fateor equidem; aliquoties crescente Barometri altitudine a praecedente Meridie ad Meridiem Diei, quo pluit, coepisse tamen altitudinem eam decrescere post Meridiem Diei ejusdem, quo pluisse contigit: praeterea vero incrementum illud aliquoties sumi posse, tanquam indicium futurae, post haud longam pluviam, serenitatis: rationem etiam quantitatis pluviae esse habendam.

Saepe tamen nulla ex hisce (ut ita dicam) excusatio praesto esse potest, ut servetur constantia legis illius paullo supra indicatae; qua a nonnullis sancitur, decrementa altitudinis Barometri esse pluvie indicia, incrementa vero serenitatis indicia esse reputanda. Aliquid aliud detegendum adhuc est ad praenoscenda phaenomena haec. Quod si tamen deerit Observatorum industria, atque assiduitas, fortassis variationum hujuscemodi leges aliquando detegentur; et *veniet tempus, quo ista, quae nunc latent, in lucem extrahat dies, et longioris aevi diligentia:* et fortassis non erunt difficilia, ac *Posteri nostri nos aperta nescisse mirabuntur.*

Nivalium postea Dierum, propositis sex illis annis contentorum comparationem institui superioris illius similem; atque illud animadverti, quod Nix magis, quam pluvia, Barometri decrementis respondeat: ut in subjectâ Tabellâ videre est.

Decrescente Barometro a Meridie Diei praecedentis ad Meridiem Diei, quo ninxit.		Crescente Barometro a Meridie Diei praecedentis ad Meridiem Diei, quo ninxit.	
Numerus Dierum, quibus ninxit.	Ventus qualis erat Meridie Dierum, quibus ninxit.	Numerus Dierum, quibus ninxit.	Ventus qualis erat Meridie Dierum, quibus ninxit.
4	N.	4	N.
6	N E.		
1	E.		
1	S W.		
1	W.		
1	N W.		
14	Summa.	4	Summa.

Praeterea vero, ut a tua, Vir Ornatissime, Invitatione indicatur; pro singulis annis summas altitudinum Barometri ac Thermometri confeci; ex quibus deinde altitudines medias convenientes singulis Diebus eorundem Annorum elicui; ut in subjectâ Tabellâ apparet.

	Summa Altitudinum Barometri.		Summa Altitudinum Thermometri		Altitudo Media Barometri ad singulos dies.		Altitudo Media Thermometri ad singulos dies.	
	Dig.	Dec.	Dig.	Dec.	Dig.	Dec.	Dig.	Dec.
1725	10854	26	18287	66	29	74	50	10
1726	10823	8	18268	93	29	65	50	5
1727	10831	17	18325	96	29	67	50	21
1728	10864	72	18419	81	29	68	50	33
1729	10842	23	18326	62	29	70	50	21
1730	10853	75	18264	18	29	74	50	4

Porro

Porro si Altitudines Barometri, non singulorum Annorum, sed omnium sex Annorum in unam tantum summam colligantur, invenietur media Barometri Altitudo, singulis Diebus eorundem omnium annorum conveniens, esse Dig. 29. Dec. 70.

Ac si Thermometri Altitudines, non singulorum Annorum, sed itidem sex Annorum omnium colligantur in unam tantum summam, comperietur media Thermometri Altitudo singulis diebus eorundem omnium Annorum conveniens, esse Dig. 50. Dec. 16.

Quamobrem, inspectâ Tabellâ, facile est intelligere, Diales Medias Altitudines tum Barometri tum Thermometri, pertinentes ad annos singulos, paucissimis partibus differre a Dialibus Mediis Altitudinibus, quae ex sex illis annis collectim sumtis proficiscuntur.

Maximam deinde Barometri Altitudinem Minimamque, itidem Thermometri Maximam ac Minimam Altitudinem in oppositam Tabellam redegi: ut uno aspectu conferri inter sese possent atque comparari.

Anni	Menſes.	Dies S. V.	Hora h.	'	Maxima Barometri Altit. Dig.	Dec.	Minima Barometri Altit. Dig.	Dec.	Thermometri Altit. Dig.	Dec.	Venti	Tempeſtas.
1725	Jan.	19		15	30	28			48	45	W.	Coelum ſudum.
	Dec.	8	4	15			28	56	47	98	SW. 4.	Coelum nubibus fere obductum.
1726	Nov.	28		15	30	18			48	70	N.	Coelum ſudum.
	Feb.	13		15			28	92	48	62	S W.	Coelum nubibus fere obductum.
1727	Nov.	20		15	30	24			48	88	NW.	Coelum ſudum.
	Oct.	29	3				28	80	49	6	S. 2.	Coelum nubibus obductum.
1728	Dec.	2		15	30	20			48	98	N.	Nubes rarae.
	Dec.	12		15			29		48	60	N. W.	Pluvia tenuis.
1729	Dec.	20		15	30	30			48	88	W.	Coelum nubibus fere obductum.
	Nov.	10		15			28	90	49	30	N.	Pluvia.
1730	Dec.	20		15	30	40			48	20	N.	Coelum ſudum.
	Feb.	27		15			28	98	48	78	S E.	Sol et nubes alternatim.

Anni	Menſes.	Dies S. V.	Hora	Barometri Altitudo. Dig.	Dec.	Maxima Ther. Altit. Dig.	Dec.	Minima Ther. Altit. Dig.	Dec.	Venti	Tempeſtas.
1725	Jul.	9	15	29	64	52	50			S. 2.	Coelum ſudum.
	Dec.	23	15	29	25			47	82	N E.	Sol et nubes alternatim.
1726	Jul.	15	15	29	74	52	40			S.	Coelum ſudum.
	Jan.	14	15	29	68			47	68	W.	Coelum nubibus fere obductum.
1727	Jul.	13	15	29	60	52	18			E.	Sol paucaeque nubes.
	Jan.	2	15	29	68			48	15	S E.	Aer nebuloſus.
1728	Jun.	22	15	29	68	52	54			S.	Sol paucaeque nubes.
	Dec.	26	15	29	30			48	8	N. 2.	Coelum nubibus fere obductum.
1729	Jun.	25	15	29	70	52	28			N E.	Coelum ſudum.
	Jan.	14	15	29	50			47	82	SW.	Coelum ſudum.
1730	Aug.	4	15	29	76	52	28			N.	Sol et nubes alternatim.
	Dec.	23	15	30	30			47	58	W.	Coelum ſudum.

Ut

Ut vero aquae, quae decidit, Quantitates conferri possent cum Quantitatibus iis, quae in Regiae Scientiarum Academiae Commentariis regeruntur; Mensuras Anglicas in Gallicas transtuli, illas ad Regium Parisiensem Pedem (in Pollices atque Lineas divisum) referendo. Ac summas ad Annum quemlibet Novo Stilo computatum confeci, ut in subjectâ Tabellâ videre est.

Anni Stilo Novo.	Pol. Ped Paris.	Lin.
1725	28	$1\frac{1}{2}$
1726	23	$2\frac{1}{2}$
1727	42	11
1728	49	$9\frac{2}{5}$
1729	34	$1\frac{2}{5}$
1730	32	$1\frac{5}{6}$
Summa.	210	$3\frac{1}{2}$

Quare, si Pol, 210. et Lin. $3\frac{1}{2}$. dividantur in annos sex; Mensura Media Quantitatis aquae, quae decidit, conveniens singulis annis prodit Pol. 35. Lin. $\frac{7}{12}$. Mensura autem Media aquae quae cadit Lutetiae Parisiorum (ut habetur in Academiae Commentariis An. 1711, 1714, 1715, et alibi) Media, pro unius Anni curriculo Pollicum 19 esse computatur. Quamobrem Patavina Media Mensura Mediam Parisiensem excedit Pollicibus 16. Lin $\frac{7}{12}$. Aut, si assumamus pro Mediâ Mensurâ Parisiensi Pol. 18. Lin 8. (quemadmodum ex observationibus triennio habitis colligitur in Commentariis An. 1719) erit differentia

Pol.

Pol. 16. Lin. $4\frac{7}{12}$. Itaque plane liquet aquae copiam hic decidere multo majorem, quam Lutetiae Parisiorum.

Praestat etiam animadvertere, a Meridie Diei 23. (S. V.) Augusti Anni 1727. (vento boreali) ad Meridiem sequentis diei, nimirum intra horas 24, decidisse pluviae Pol. 3. Lin. $\frac{1}{2}$. hoc est Lin $36\frac{1}{2}$. Quae sane pluviae copia multo major reperitur eâ, quae intra horas 24, unquam decidat Lutetiae Parisiorum: ut ex Commentariis Regiae Scientiarum Accademiae colligere est.

Si maxima Barometri Altitudo Die 20 Dec. 1730. hic observata, redigatur ad Gallicam Mensuram, comperietur esse Pollicum 28. Lin. 6. minima vero Barometri Altitudo, quae pertinuit ad Diem 8 Dec. 1725, invenietur Pollicum 26. Lin. $9\frac{1}{4}$. Quamobrem Mercurij in Barometro differentia inter Maximam Altitudinem, Minimamque colligetur Pollicum 1. Lin $8\frac{3}{4}$.

Assumto itidem sexenio Observationum, quas in Regio Observatorio habuit Lutetiae Parisiorum Philippus Hirius (nimirum ab Anno 1699 ad annum 1705) inveni Maximam Barometri Altitudinem extitisse Die 10 Dec. 1704. Pol. 28. Lin. $4\frac{1}{6}$. Minimam vero Die 20 Dec. 1703. Pol. 26. Lin. 5: atque ideo Mercurij in Barometro differentiam inter Maximam Altitudinem Minimamque fuisse Pol. 1. Lin. $11\frac{1}{6}$. Differentia itaque inter Maximam atque Minimam Mercurij in Barometro Altitudinem (attentis observationibus, quas proposuimus) Lutetiae Parisiorum inventa fuit major, quam Patavij Lin. $2\frac{5}{12}$. Et quidem jamdudum nonnulli fuere, qui observarent, illius-

modi

modi differentias eo minores reperiri, quo magis loca, in quibus Observationes instituuntur, sunt Aequatori circulo vicina.

Reliquum nunc est ut ad aliud Observationum genus in Invitatione indicatum, hoc est ad Observationes Declinationum Magneticae Acus, gradum faciam: ab hac tamen parte me paucis expediam. Notum hoc tempore est, atque inter hujuscemodi rerum Peritos pervulgatum, variis unius ejusdemque Diei horis exiguas nonnullas mutationes in Acus Magneticae Declinatione ita contingere, ut singulis integris Diebus eadem omnino constantissima Declinatio non observetur; sed paucis varietur aliquando Gradus sexagesimis: praeterea vero compertum est, non ab omnibus Acubus (praesertim ad varios Magnetes affrictis) eandem prorsus penitusque exhiberi Declinationem, sed aliquot (paucissimarum tamen cum ab excellentibus Artificibus Acus sunt elaboratae) sexagesimarum differentias aliquando comparere. Variationes itaque perexiguas ab hisce caussis facile promanantes, si excipias, totis hisce sex solidis annis, Magnetis Declinationem versus Occasum Graduum tredecim observavi. Pyxis Magnetica, qua praesertim utor, et cujus (ut ita dicam) fidei plurimum tribuo, est Opus Bernardi Facini scientis Artificis, maxime harum rerum periti, maximeque industrij: cujus Pyxidis Acus longa est Pollices sex, granorum triginta duorum pondo. Hoc unum adjiciam, me suspicari (neque enim de tam exigua mutatione quidpiam secure affirmandum est) Declinationem Acus intra illud tempus, decrevisse decem sexagesimis potius, quam crevisse.

Haec

Haec habui, quae, Invitationis tuae finem respiciens ad Te, Vir Ornatiſſime, ſcriberem. Unà etiam cum Epiſtolâ hâc, integrae Ephemerides, (quibus ſingulorum Dierum Obſervationes meae, qua ratione Invitatio tua fert, conſignantur) Tibi tradentur, tamquam ſpecimen; ex quo, ſi Deus dederit, ut poſt aliquot annos quaedam alia in formam hanc colligam, intelligere facile queas, me tuae Methodo in ſcribendis obſervationibus adhaeſiſſe. Si quid frugis in Obſervationibus hiſce aliquando reperietur, Tibi, tuiſque de optimis Artibus meritis tribuendum erit. Vale.

Patavij, Kal. Jun.
CIↃ IↃCC XXXI.

V. *An Account of a Book entituled*, J. P. Breynij *M. D. &c.* Hiſtoria Naturalis Cocci Radicum Tinctorij, quod Polonicum vulgò audit. 4to Gedani, 1731. Cum Figuris coloribus nativis pictis. *By* Richard-Middleton Maſſey, *M. D. F. R. S. and Honorary Fellow of the College of Phyſicians.*

THE Author (after having briefly accounted for the two Kinds of the *Cocci Tinctorij* now in Uſe, *viz.* that of *Pliny* collected from the *Ilex*, and the *American Coccus*, or *Cochinil*) proceeds to give us the Natural Hiſtory of the *Coccus Polonicus*, which